

Lapur kontuak

Kaixo auzotar agurgarriak, hemen gara berriz ere auzoko kontuetaz hitz egiteko. Azken aldian badirudi modan jarri dela geure auzoan lapurretan ibiltzea. Azkeneko hilabete hauetan inoiz baino kasu gehiago egon dira eta auzotar gehienak larrituta daude. Aurreko astean orde auzotar batek gizon bat ikusi zuen gauean gure auzoan barrena bueltaka eta susmagarria iruditu zitzaion. Beraz isilka bere atzetik ibili zen zelatan eta gizon susmagarria auzoko kotxe guztiak arakutzen ari zela ikusi zuen. Kargu hartu zionean, susmagarria bazihoala ikusita, ertzainei deitu zien.

Dirudienez, ertzainek “Laxao” parean harrapatu omen zuten oinez zihola. Gure auzoan kotxe ezberdinetatik harrapatutako gauzak berarekin zituela. Eskerrak gure auzotar honi. Besterik gabe, ea azkenaldiko bolada txar hau pasatzen den eta berriz lehenagoko lasaitasunera itzultzen garen. Hurrengo batera arte.

Xiri-miri pixka bat

Atzo eguzkia, gaur euria... nahiz eta denok esan eguraldia zer esan ez daukagunean erabiltzen dugun gai ergela dela, egunero hitz egiten dugu honetaz, edo pentsatu gutxienez. Animoan ere eragina omen du. Lehengo astean unibertsitate-ra nindoala bururatu zitzaidan hontaz idaztea, eguzkiak aurpegia laztantzen zidan eta ni pozozik! Sentimendu goxoa.

Eta egun batzuk lehenago? Gogoan dut ostiral iluntzea zela eta betiko koadrilak asteroko bueltan faltarik egin gabe zebiltzala tabernetan. Elkarrizketa bat nagusi: euria. Ni neroni txisteka aritu nintzen brometan “Euria? Bai zera! Hau xiri-miri pixka bat besterik ez da eta!” “Hau? Hau “calabobos”! Konturatu gabe busitzen zaituen horietakoa!” “Noski, horregatik zaude zu blai egin-da!”... Horrela joan zen gaua, iji eta aja.

Euria ez zen geratu orde, eta xiri-miri hori bera izan da ibaiak toperaino bete zituena. Aspaldian ez dut nik Puntapaxeko erreka hain beterik ikusi, txikia izanda ez zen ezer gertatu, baina eragina beste ibaietan antzeman zen. Patata landatu eta baratza lokaztu zaion nekazariari esan bai “calabobos” a zer den...

Hasieran esan dudana, eguraldia gai tonto xamarra izan da, baina baita potoloa ere.

Hasi da udaberria

Inzenburuak esaten duen moduan, dagoeneko Inatura neguko lozorrotik esnatzen hasia dago. Zuhaitzetako adar txikien puntak mugitzen hasiak dira, sahasa eta batez ere mimosa, nabarmen azaltzen dira edozein bazterretan loraldi batean. Gure sagarrondoak pixkanaka hasiko dira loratzen kolore txuri-arroxaz. Udara aldera fruitua osatu, uzta bildu, sagarra jo eta edateko moduan dagoelarik, ziklo honen pare joango da aurtengo 25. Sagardo Egunaren ospakizun zerranda luzea ere. Mende laurdena ez zaigu alperrik pasa usurbildarroi eta aurtengoa ere, parte hartzeaz gain, gogoa edukitzeko moduko ekintzak prestatzen ari gara.

Aurkezpena Kalezarren izango bada ere, jarraipena kaxkoan izango du, Gipuzkoako nahiz munduko sagardoarekin. Tarteetan, sukaldari ikastaroa, sagardo dastatzea afari goxo batekin, bertso saioa, ikastarok, erakusketak, hitzaldiak eta bukatzeko herriko sagardo erakusketa eta dastatzea.

Aurten izango dugu non zer ikusia, entzun eta ikasia. Hasi beharko dugu eztarria garbitu eta “usurbildarrak daukate...”.

Obrak eta soinuak

Auzoa ez da jada berria. Badira hamabost urte ni etorri nintzela, eta orduan ere ez zen berria. Baina badira hilabete batzuk grua erraldoi batek zerua apaintzen duela. Bere berrikuntza beharko zuen Agerialdek ere, ez dugu nahiko ba sabai zatiak geure haurren gainera eror daitezten. Baina behingoan ez naiz hain zoritxarrekoa, obrak etxetik bi kaletara gelditzen zaizkit eta! Ez dakit bertako lanek zein sufrimendu mota ekarriko dizkien hango bizilagunei, baina herriko beste obra batek niri sufriarazten didanaren erdia bada, gajoak.

Egunetik egunera zailago dago oinez ibiltzeko. Zure atera iritsi nahi eta bide bila hasi behar. Behin aurkituta, minaz beteriko bunkerra zeharkatu behar da; “ai! Zementoa! Ai! Lokatza! J...! Nahiago dut hau zer den ez jakin”. Eta, bai, behingoan helmugara iristen zara. Baina orduan dator okerrera: metro erdian dagoen langilearen makinak egiten duen trumoi hotsa. Belarri ondoan kilkerria izatea ez da hain astuna; belarri barruan izatea ere ez litzateke izango. Lanak azkar bukatzen ez badira laguntza psikiatrikoa beharko duten herritar asko izango ditugu, lehenengo ni neu. Eta egunen batean lurra zulatzen duen deabruaren makina trumoi-hots hori desagertzen bada, ni ez naiz izan.